

1886-06-07

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Civita d' Antino

Mentioned people:

Susette Maribo

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Hildegard Wittrup

Archive:

Mappe 17 nr. 14

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 14

Civita d'Antino Provincia de Aquila

7 juni 1886

Kjære Fæster!

Nu må jeg dog se at få skrevet lidt til Dig. I forgårs aftes kom vi her, det var en sand fest for os, vi blev modtagne med åbne arme, og vi havde i den sidste tid, især i den trykkende varme i Rom, begyndt at længes efter ro. Ro har vi fundet her, for så vidt som vi bliver her, men her er så meget at gjøre i alle retninger, i altfald nu i förstningen til vi kommer i orden, så det er svært at overkomme alting. Agnete synes at alt her er dejligt, tilsammen meget bedre end hvor vi endnu har været på vor rejse, kun synes hun, at hun får for meget at spise, og den förste aften spiste vi sammen med familien og de nödte alt i hende, som var muligt.

Hun drukner i blomster, allerede i Sora, hvor vi kun var en aften og en formiddag

-2-

fandt hun så mange, så hun næsten fyldte alt det pressepapir hun havde med, og her er endnu flere og bedre, og nogle er ved at afblomstre, så vi må vende og sno os i gennem vanskelighederne, så godt vi kan. På vejen op af bjærget hertil red hun på æsel, 2 koner og en pige bar vort tøj på hovedet, jeg löb ved siden og fandt gögeurter til Agnete, gögeurterne er så dejlige, de er i fuldt flor nu, og jeg vidste fra gamle dage hvor de skulde stå. Agnete så også nogle fra æselet. Så nåde vi her op, og hun blev så glad over de smukke rene stuer, den friske luft og alt det strålende her oppe, ikke mindst over de gode glade mennesker, især familien her, naturligvis. Men så var det, at vi fik for meget at spise. Næste dag så vi os om, og der kom glæde på glæde, udsigten heroppe fra er meget større end hun havde tænkt, og om eftermiddagen måtte

-3-

vi jo ned efter de gögeurter, vi ikke kunde have med den förste dag, og nu havde vi botaniserkasse med, en dejlig en, vi havde köbt i Rom, men som på vejen hertil var fyldt med böger. Hvor vi går kommer folk, mest unge og börn og giver os, især Agnete bouquetter, mest roser, nu er det jo rosentid. I dag har vi bestilt bjærghsko til Agnete og ordnet mange ting, nu er hun nede i kökkenet for at lære dem at vaske normaluldtøj, og det gåt nok muntert til, for jeg hörer en uafbrudt latter der nede fra. I Rom besøgte vi Tante Caroline, vil Du sige det til tante Susette, når Du ser hende, for det varer vist alt for længe inden jeg når at få skrevet til hende og hils hende

mange, mange gange. Men i Firenze kunde vi ikke finde Gustavo Dalgas. Nu skulde jeg snart til at begynde at male, jeg trænge meget til det, men jeg har da heldigvis også begyndt

-4-

at finde motiver, endnu kun landskabelige, ja på det ene skal der nok en del små folk. Men hör Faster, vil Du ikke nok sende mig besked om jeg har fået stipendiet, om det er ganske sikkert, for jeg skal jo takke Akademiet, og det kan jeg ikke gjøre, för jeg med besked ved, at jeg har fået det. De er nu allerede meget sent, min tak kommer, jeg havde troet, her havde ligget brev fra Niels med besked, det gjorde her ikke, men bedre sent end aldrig, så Du sender mig nok bare et brevkort lige straks. Og nu lev vel, hils Onkel og Tante Ane meget, Niels og Cathrine er vel i Skandinavien? Det er noget rædsomt papir, og jeg har skyndt mig, bare Du kan læse det. Nu er Agnete kommet op, og sidder og ordner blomster i glas, det er hyggeligt kan du tro. Og nu er vi begyndt at læse lidt sammen. Nu glædelig pinse fra os begge til alle men især Dig kjære Faster.

Din brodersön Joakim.

Er det ikke glædeligt at Hildegard er blevet trolovet, jeg må se at skynde mig at skrive til hende.

at finde, mellem og indene kom landkælder,
ja ja det var det der nok en del
dine folk. Men her fader, vil du
ikke nok sige mig besked om jeg har
fået stipendiet, om det er ganske
bekendt, for jeg skal jo takke Althaus
milet, og det kan jeg ikke gøre, for
jeg med vished ved, at jeg har fået det.
Det er nu allerede meget ~~for~~ min tak
kommer, jeg har troet her havde
ligget brev fra Niels med besked, ~~der~~
gjorde her ikke, men det var sent end
aldrig, så du sende mig nok bare et
brev om det blev drøjet. Og nu lev vel,
Niels Onkel og tante. Du meget, Niels og
Cathrine ~~der~~ vel i Skandinavien? Det
er meget rødt og papir, og jeg har
skrevet mig, bare du kan læse det.
Nu er Agathe kommet og, og siden og
orden blomster i glas, det er hyggeligt
kan du tro. Og nu er begyndt at læse
bøger sammen. Nu glædelig jule fra os
børn. Valt nu var dig, Kære Fader!
Din bror Niels Skovgaard.

~~der~~ 9. Juni 1856
Jeg har nu været her i 24, og det er
paa en anden måde, for jeg har
Kære Fader!
Nu har jeg dog et at få skrevet til
dig. I søndags efter Kom er her, det var
en sand fest for os, vi blev mødt af
med etne arme, og vi havde i den sidste
tid, især i den trykkelige varme i Rom,
begyndt at længes efter en Ro her og
fundet her, for så vidt som vi bliver
her, men her er det meget at gøre i alle
retninger, i altfald nu i først ringen, og
vi kommer i orden, så det er svært
at overkomme alting. Agathe synes
at alt der er dejligt, Althausen meget
bedre end hvor vi endnu har været, og
som rigt, kan synes her, at den for
migt et godt, og den første efter gode
vi sammen med familien, og der vilde
alt det smukke som var muligt.
Men drømme i blomster, allerede i Rom,
hvor vi kun var en efter og en forinden.

